Ameno

On Decembrie 08, 2019

Actul divin al Creației este o experiență de mare finețe în interpretarea unei realități plină de semnificație, despre însemnătatea pe care o are transformarea chipului originar al naturii într-o „imagine în oglindă”.

De atâtea ori am observat că drumul pe care viața mi l-a întins cu mărinimie în cale trece printr-o grădină plină de trandafiri, îngrijiți în câmpul conștiinței Inmariasty, lăsându-se cunoscut mai bine printr-un soi de spiritualitate aparte, intelectualistă și elitară, pe care numai artiștii cei mai talentați sunt în stare să o dobândească. *Ameno, Ameno, latire* , căci mi se acordă privilegiul de a avea o mână de aur, utilizată ca remediu împotriva constrângerilor pe care le suportă trandafirii, cum este încercarea omenirii de a interveni în cursul naturii, în legile ei, în opera ei.

Inmariasty, în deplină iubire și adevăr, este numele profetic atribuit unei relații *matiro outhisum* între "lumina adevărului", "divinul în natură” și "recurgere la intervenție în planul experienței artistice”, pe măsură ce creatorul se aventurează spre cele mai înalte viziuni ale frumuseții investită cu valoare unică de simbol. Termen foarte expus în actul sublim al profeției, căci „Cine vede interiorul meu, nu trebuie să se uite la aspectul exterior”, creează impresia de viu *por medio de una escritura sagrada* , astfel încât șirul de situații și evenimente care mă pun față în față cu mine însumi capătă nuanțele unei contemplări asupra relației cu un Deus Absconditus.

Prin blândețea atingerii petalelor firave, cu acea ușurință a unei atingeri de pensulă fină, dar și prin practicarea toaletării frunzelor, una câte una, cu ajutorul unei batiste din catifeaua cea mai moale, am dobândit un altfel de concentrare asupra vieții, o cale paralelă de dezvoltare sufletească cu rezonanță în multiple exemple de inițiative creative. Trandafirul, fără de care nu se poate concepe existența unei arte *Latiremno* (unirea strânsă a celor plini de credință cu sensul profund al unei imagini sacre), cizelează în mod rafinat un fel de revenire la puritatea formelor și la natura reală, aparent ascunsă în spatele figurativului. *Ciò che è santo è sempre segreto…*

Efectul de lărgire a unei viziuni creative este dat de sensibilitatea unei spiritualități mistice surprinsă într-o imagine a perfecțiunii ce sălășuiește numai în știința artei de a-ți găsi în natură o asemănare pe măsura personalității tale.

Adesea, am fost tentat să-mi aleg un alt drum în viață, câte o potecuță care se adâncea într-un desiș de dumbravă, dar mă văd nevoit să recunosc că o forță stranie a ales în locul meu, și mai bine decât mine, aruncând o lumină puternică asupra adevărului despre lume în feluri greu de acceptat pentru cadrul existent al cunoașterii. Succesul unui artist este o analiză finală a colaborării cu Dumnezeu în determinarea ordinii unor fenomene distincte care facilitează execuția unor remarcabile compoziții. *Ameno, dore me !*

Totul mi se pare pictat cu sângele miracolului de a exista într-o discreție totală, dar și într-un cerc al impresiilor de o clipă înflorite superb în jurul unui ideal estetic. Trandafirii, alcătuind respirația spațiului sacru în care se contemplă rostirea atemporală a învățăturii Divine, mă sprijină în rafinarea subtilă a modelului expresiv de prelucrare artistică a mesajului abstract, ales ca să hrănească spiritului nemuririi. E o artă să știi să transformi materia sensibilă într-un corp nemuritor, apoi să te retragi în lumina lui.

Arta însuflețirii trandafirului este doar începutul unei mistici care pune accentul pe învierea Mântuitorului nostru Hristos într-un suprarealism *sui generis* , oglindit în conștiința lumii

printr-o imagine parțial figurativă.

În privința locului în care m-am înconjurat de sfințenia unei imagini cu rezonanță în „îmbrățișarea copilului Iisus", care nu cunoaște în lume decât o orientare ascendentă spre autonomia limbajului artistic, pot recunoaște în același timp acea manifestare a unei stări de uimire și admirație pe care artistul o trăiește duios, cu decență, cu răbdare, la vederea unei picturi abstracte, rechemând nostalgic luminile unor vremuri trăite *omoovia-sethys* în spiritul alchimiei.

Leadership: Arta pe care o păstrează Creația ta posedă taina stilului interpretativ bogat ornamentat, asistat de o viziune a destinului divin conceput ca o eternă călătorie arhetipală, de inițiere a sinelui în tainele unei compoziții figurative?

Așadar, trăirile experimentate în fiecare moment al vieții, în interiorul unui stil de desen mai rustic, au reprezentat un fel de mentor în subtila rafinare a unui limbaj trainic, a unui gust estetic ales, a rigorii suplimentare în interpretarea temelor de creație, bineînțeles adaptate contemporaneității. Cred că, și aici, gândurile mele merită să plonjeze într-un puhoi de trandafiri antici, ascunzând veșnic în semnificația lor o taină ce ii poate alunga pe propagatorii de kitsch-uri *: „Suntem ceea ce vedem și admirăm în mod repetat."*

Asigurarea corelației între viață și artă, în raport cu un simbol de frumusețe și pozitivitate, se sprijină pe un instinct natural de reproducere a imaginilor vii, a fenomenelor esențiale care împodobesc Creația Cychesthea, plonjarea în lumea opțiunilor cu potențial sensibil, dezvăluind uneori o realitate tangibilă, alteori o utopie sau un idealism căzut în capcana fanteziei. Fără să fie prea dulceag, romantic sau expansiv, trandafirul îmi șoptește o taină: " *Fii ca mine, fără să uiți cine ești tu ! "*

Gândit ca apariție miraculoasă a unui mesager divin, printr-o împărtășire din imaginea curată a lui Dumnezeu, deci oferindu-i o simțire foarte ortodoxă în modelul expresiv al unui zâmbet de copil, cu alură de înger, am încercat să descriu trandafirul (pentru eterna glorificare a credinței) într-un transfer de însușiri pozitive de la *un espíritu puro* la *un espíritu sagrado* , într-un mod sublim și supranatural, transformând cu adevărat harul celor sfinte într-un loc Argyasantri (scris într-un nume divin). Nu a fost deloc ușor, căci asta presupunea să experimentez trandafirul ca o expresie naturală a intimității mele în corespondență cu o eleganță figurativă.

Leadership: Este în natura creatorului din tine să treacă dincolo de Ego până la hotarul cu o altă lume, pretinzând o viziune a omului într-un univers al Sinelui Imperial?

Nimic nu e mai facil pentru un pictor, comparat cu splendoarea unei imortalizări de viață (narată în câteva secvențe frumos descrise artistic), decât să redea în mod plastic o situație produsă prin facilitarea întâlnirii dintre imanent și transcendent. Printr-o singură privire acordată unei flori unice, surprinsă într-o imagine cu mult roșu și galben, ce parcă vrea să renască în ipostaza de ființă umană sensibilă care începe să învețe un limbaj articulat *madeagis istenantza* , imaginea esențială a Creației capătă o calitate marcată de grație și poezie, dar cu o pondere tot mai mare în transmiterea mesajului solemn: „Ce-i adânc niciodată nu dezamăgește."

Dacă aș extinde această idee în legătură cu impactul realității din lumea trandafirului, aș putea recurge la supremul punct de vedere al episcopului Ghenadie al Râmnicului: *„Ideea sfintei noastre religii, predicate cu prisosință de către Mântuitorul și Apostoli, și introduse în mințile oamenilor, nu puteau să rămână aici multă vreme în formă numai de concepțiuni mintale, căci și ele aveau trebuință de un corp, ci trebuiau să fie înfățișate prin niște reprezentațiuni împrumutate din domeniul artelor și din cartea naturii."*

Sinele Imperial de care se folosește artistul pentru a crea coordonatele unei alte lumi, într-o miraculoasă armonie de patru trandafiri cu mirosuri total deosebite, adunați laolaltă și contopiți într-o sinteză perfectă, are ca și corespondent unic în spațiu și timp urmatoarele tușe: o tușă de culoare, o tușă de noblețe, o tușă de naturalețe, o tușă de factură suprarealistă, o tușă de modern, o tușă de stabilitate și o tușă de infinit.

Am înțeles, în sfârșit, că a fi divin înseamnă să exprimi artistic efectul de petale de trandafir sub un alt cer, cu un alt nume, în imagini sau în cuvinte, în trup și suflet. Dumnezeu este echivalentul perfect al trandafirului real, bogat înmiresmat și învăluitor, ascunzând veșnic în adâncurile sale o taină: *"să înflorești perfect în încercarea de a recrea o lume posibilă, la fel de obiectivă și de subiectivă ca oricare alta."*

Ideea sfintei credințe este transpunerea unei forme de limbaj interior într-o compoziție expresivă cu tentă de omagiu adus Naturii și Creatorului, în intenția de a obține o asemănare cu El sub înrâurirea unei ancore de putere: „Ţi-am dat o viziune a formei mele divine pentru a mă putea recunoaște ca un miracol al naturii în tine însuți".

Ameno este modelul de cooperare între artă și sentiment pe care ți-l dezvăluie unitatea dintre om și natură, personificată numai de un psihic sensibil, o gândire minuțioasă trudind răbdătoare între vizual, ideal și conceptual, care adesea recurge la *intervenția divină* pentru a reproduce o tematică și o realitate mai vibrantă, mai venerată și mai aproape de sufletul credinciosului.

*** Notă: Era - Ameno**

Source: https://neculaifantanaru.com/ameno.html